

मनोरथांतरं करोति द्रक्ष्यामीति शोभमानौकपोलौनासिकाचयस्मिन्तत् स्मितसहितः अवलोकोयस्मिन् अरुणेकंजवल्लोचनेयस्मिन्तच्चत
 चमुखंगुडालकावृतं वक्रकेशावृतम् तदानीमेव शुभसूचकं दृष्ट्वा अतिहृष्यन्नाह प्रदक्षिणमिति ॥ ९ ॥ पुनरप्यन्यच्चितयति अप्यद्येति ईयुषः प्रा
 मवतः लावण्यस्य धाम आश्रयः तस्य विष्णोः यद्वा विष्णोर्लावण्ययुक्तं यद्वा मवपुस्तस्य उपलंभनं दर्शनं भविता भविष्यति अपियद्येवं स्यात्तर्हि म
 ह्यं ममदृशो लोचनस्य फलं न स्यादिति न अपितु स्यादेवेत्यर्थः ॥ १० ॥ य ईक्षितेत्यादि चतुर्भिः कुलकम् तत्रैवं शंका नन्वस्मदादिव देवभोक्तृत्वकर्तृ
 त्वादियमैस्तत्र तत्र प्रतीयमानस्य कथं विष्णुत्वमितीमांशं कांश्लोकत्रयेणापाकुर्वंश्चतुर्थेन तमहं द्रक्ष्यामीति मनोरथं करोति तथाहि य ईक्षितेति अ
 सत्सतोः कार्यकारणयोः ईक्षिताऽपि ईक्षणमात्रेण कर्त्ताऽपि अहं रहितः अहंकारहीनः तथा अपास्ततमो भिदाभ्रमः तमः स्वाज्ञानं ततः अज्ञानात्भि

द्रक्ष्यामि नूनं सुकपोलनासिकं स्मितावल्लोकारुणकंजलोचनं ॥ मुखं मुकुंदस्य गुडालकावृतं प्रदक्षिणं मे प्रच
 रंति वैमृगाः ॥ ९ ॥ अप्यद्य विष्णोर्मनुजत्वमीयुषो भारावताराय भुवो निजेच्छया ॥ लावण्यधाम्नो भवितो पलंभ
 नं मत्स्यं न न स्यात्फलमंजसादृशः ॥ १० ॥ य ईक्षिताऽहं रहितोऽप्यसत्सतोः स्वतेजसाऽपास्ततमो भिदाभ्रमः ॥ स्व
 माययात्मनुरचितैस्तदीक्षया प्राणाक्षधीभिः सदनेष्वभीयते ॥ ११ ॥ यस्याखिलामीव हभिः सुमंगलैर्वाचो वि
 मिश्रा गुणकर्मजन्मभिः ॥ प्राणंति शुभंति पुनंति वै जगद्यास्तद्विरक्ता शवशो भनामताः ॥ १२ ॥ सचावतीर्णः किल
 सात्वतान्वये स्वसेतुपाला मरवर्यशर्मकृत् ॥ यशो वितन्वन्व्रज आस्त ईश्वरो गायंति देवा यदशेषमंगलं ॥ १३ ॥

दाभेदः ततोभ्रमः अभिनिवेशादिः अपास्ता अपाकृतास्तम आदयो यस्मिन्सः कुत एतत्तत्राह स्वतेजसा चिच्छक्त्या नित्यस्वरूपसाक्षात्कारेण तथा
 ऽपि स्वमायया स्वाधीनया मायया तदीक्षया तस्यैव ईक्षया प्राणाक्षधीभिः सहितैः आत्मन् आत्मनि स्वस्मिन्नेव रचितैः जीवैः सदनेषु वृंदावनतरुषु गो
 पीगृहेषु च लीलया कर्माणि कुर्वन्सक्तवदभीयते आभिमुख्येन प्रतीयते ॥ ११ ॥ ननु सर्वथा हंकारादिरहितस्यात्मारामस्य लीलाऽपि कुत इत्याशंक्य
 परानुग्रहार्थे त्याशयेनाह यस्येति अखिलानि अखिलस्य वा अमीवानि पापानि घ्नंतीत्यखिलामीव हानितैः तथा सुमंगलैः शोभनानि मंगलानि ये
 भ्यस्तैः गुणाः करुणादयः कर्माणि जन्मानि चैतैर्विमिश्रायुक्ता वाचः जगत्याणंति जीवयंति शुभंति शोभयंति पुनंति पवित्रयंति व्यतिरेकमाह
 या इति तैर्विरक्ता रहितास्तास्तु स्वलंकृता अपि वस्त्राद्यलंकृतशववच्छोभमानाः मताः संमताः ॥ १२ ॥ स्वयं रचितान्सेतून्वर्णाश्रमधर्मान्पालयता
 ममरवर्याणां सुखकर्त्ता सन्वतीर्णः यद्यशः ॥ १३ ॥